

3. března 2019 Estomihi (Budiž mi pevnou skalou, Žalm 31,3)

Introit: ...Hospodine, utíkám se k tobě, kéž nejsem na věky zahanben; pomoz mi vyváznout pro svou spravedlnost! Skloň ke mně své ucho, pospěš, vysvobod' mě, buď' mi skálou záštitnou, buď' opevněným domem pro mou spásu. Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď' mě pro své jméno a doved' mě k cíli.... (Žalm 31,1-6)

Píseň: Žalm 107,1-6 (pěv. sbor: 107,1+4; ostatní společně)

Modlitba:

Pane Bože,

přišli jsme. Někdo nás ovlivnil, oslovil, zavolal, pozval, něco nás oslovilo nebo osvítilo... Někoho už dávno, někoho ne moc dávno, někdo jsme prostě zvědaví...

K čemu nás zveš, voláš, Pane Bože? Co je důležité? Co je tvoje vůle a co jsou naše plány, ambice, konstrukce? Máš pro nás nějaký úkol? Kde jsi? Kde jsi ve světě? Skrže koho k nám promlouváš?

Prosíme o citlivost vůči tvému Duchu. Ochotu slyšet. Odvahu poslechnout. Odpust', když tě zneužíváme ke svému prospěchu, zastavuj nás, když s tebou zkoušíme manipulovat, mít tě v ruce, v malíčku.

Děkujeme, Pane Bože. Za ty úplně obyčejné dny, chvíle, události, setkání, rozhovory... které tvoří nějaký celek, dávají smysl. Prosíme, pomáhej nám poznat a opustit zbytečné. Prosíme o ducha radosti, prosíme o lehkost bytí, o život nesený tebou. I dnes v neděli chceme zvednout hlavu a dívat se do nebe. Prosíme, ať nás i dnešní bohoslužby ujistí o tobě, o tvé lásce a milosti. Amen.

Čtení: Sk 9,1-19

Píseň: Svítá 331 *To já, ó Pane můj*

Text: 1K 1,1-9

Kázání:

Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží,..

Hned na začátku se představí pisatel dopisu. Pavel... Kdo to byl? Jeho obraz se před čtenáři Bible skládá z jeho dopisů (epištol) a z biblické knihy Skutků apoštolských. Pro autora knihy Skutků, Lukáše je už Pavel ale "legendou", autoritou počátků. To samozřejmě není špatně, ale v knize Skutků před sebou nemáme životopis v dnešním slova smyslu, jde spíš o hagiografii.

Kdo je Pavel? V začátku dopisu o sobě sdělí to, co považuje za podstatné (přinejmenším pro tento dopis, resp. pro svůj vztah ke korintským křesťanům).

(Co bychom o sobě napsali do úvodu dopisu, kdybychom se chtěli představit?)

Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží,..

Nepíšu sám za sebe, není to můj soukromý dopis. Můj vztah k vám (sboru, církvi), moje působení u vás, to, že a jak jsem k vám přišel, jak jsme u vás působil... k tomu jsme byl povolán. Povolání - velice důležité slovo v epištole, v Pavlově životě vůbec. Jen v dnešních 9 verších se vyskytne třikrát.

Pavel pocházel z přístavního města Tarsos v Kilikii v Malé Asii. Tarsos byl městem vzdělanců a filosofů a také zpracovatelů látek a kůží na stany a další výrobky. Pavel se narodil do židovské diasporní rodiny, měl židovské jméno Saul. Mít coby diasporní Žid dvojí jméno nebylo neobvyklé. Takže Pavel byl pravděpodobně od začátku Saul - Pavel. Ve styku s pohanokřesťany používá vždy římské jméno Paulos (Pavel).

Pavel se vyučil řemeslu vyrábění stanů, tím se i později živil na svých misijních cestách. Pravděpodobně dosáhl jistého vzdělání. Patřil mezi relativně bohatou vrstvu. V dopisech se také většinou obrací k lidem lépe situovaným.

O jeho vzhledu toho moc nevíme, Pravděpodobně nebyl nijak krásný ani výjimečný. Podle "výčtu utrpení", která na svých cestách zažil (kamenování, bití holí, věznění, ztroskotání na moři...), i podle toho, kolik toho jen obešel, byl velmi silný a zdatný. Byť se opakovaně zmiňuje o nějakém "ostnu", hendikepu, bolesti... něčem, co ho trápí, možná i ztěžuje jeho kontakt s lidmi (činí ho nepřitažlivým), prosí, aby ho toho Pán Bůh zbavil, ale to se nestane.

Pavel nebyl vlažný, byl zapálený, horlivý. Nejprve byl horlivý Žid, pronásledoval křesťany. Po svém obrácení, se z něj stal horlivý křesťan. Možná si vybavujete mapu Středomoří s několika barevnými klikatými čarami, které zobrazují Pavlovy misijní cesty. Nebyla to Pavlova ambice ani touha po cestování a ani úsilí stát se známým... Na začátku listu do Korintu se představuje slovy: *Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží,...* Byl poslán.

Jedním z míst, kam Pavel přišel a kde působil, byl Korint. Pavel sem dorazil z Athén během své druhé misijní cesty pravděpodobně na podzim roku 50 a zůstal zde asi 1,5 roku.

Korint byl už v předřímské době několik staletí před Kristem významným řeckým městem. V době Pavlově je to jedno z nejdůležitějších středisek Římské říše, rušný přístav, město obchodu, řemesla (keramika, kovolitectví, tkalcovství). Půl milionu obyvatel všech národů, ras, z toho možná polovinu tvoří otroci.

Korint leží na Isthmu, kor. šíji. Mezi přístavy Lechaion na severu a Kenchreje na jihu je vzdálenost 6 km. Přístavy propojuje dlážděná cesta "diolkos", po které je možno přetahovat menší lodě nebo náklad.

Dominantou nad městem je Akrokorint, na něm Aforditin chrám.

Představila jsem obšírněji město, kde Pavel působil, vznikl zde sbor, později sem Pavel psal dopisy. Pavlovy dopisy (nebo dopisy obecně) mají adresáta a reagují na to, co je aktuální. A tak se z Pavlových listů dovídáme, jaká je a jaké problémy má prvotní církev. Pavel nepíše učebnici teologie, která by systematicky zpracovávala základní křesťanská témata, ale reaguje na to, co je žhavé. (K problémům se ale dostaneme až v pokračování dopisu, dnes jsme v úvodu.)

Pavel oslovuje korintské křesťany slovy: *Církví Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým, spolu se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromážděni kdekoliv, jinde či u nás:* (1K 1,2) Skupinu křesťanů Pavel nazývá církev Boží v Korintu. Církev je církví, protože je Boží (tzn. patřící Bohu a zároveň Bohem ustavená, vyvolaná v existenci). Byť je to Pavel, kdo má asi největší (lidskou) zásluhu na tom že v Korintě je křesťanská obec (sbor, komunita), je to církev Boží. Lidé, kteří církev tvoří, jsou *povolání svatí*.

I my, střešovičtí křesťané jsme povolání svatí. Svatý, nebo jiným slovem: oddělený, jiný, dokonalý; to je vlastnost od Boha. Je to konstatování a je to výzva: Boží lid je a má být jiný. Svatost je primárně od Boha v tom smyslu, že je to něco jako odlesk Boží slávy a moci. Povoláný svatý - je člověk, který byl Bohem osloven, zastaven, nasměrován, osvěcen, a ne jednou v minulosti - je oslovovaným, zastavovaným, směřovaným, vedeným... Apoštol Pavel stejně jako korintští křesťané a stejně jako my dnes ve Střešovicích - jsme povolání svatí. (a nejen zde v Korintu a ve Střešovicích - i Pavel píše rovnou do oslovení: *spolu se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromážděni kdekoliv, jinde či u nás*) Jsme povolání svatí. Pro nás všechny zní to důležité na začátek: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.* (1,3)

Stále jsme ještě u oslovení. Představil se pisatel Pavel, dověděli jsme se, komu píše a co hlavně chce říct: milost a pokoj. Pro vás. Od Pána Boha. Kdybychom tady skončili nebo kdybychom odešli z kostela s tím, že jsme plni milosti a pokoje od Pána Boha, už je to dostatečné. Kdybychom na otázku: "Co ti ten kostel (víra, neděle) dává?", odpověděli: "žiji v milosti a v pokoji", tak to možná stačí, tak to vůbec není málo.

Pavel pokračuje, dnes ještě několik veršů.... *Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši;* (1,4) Pavel děkuje. Za sbor, církev v Korintě, za lidi, které má rád a

kteří mu zároveň dělají starosti, se modlí. A ještě jim to napíše v dopise. Řekne nebo napíše vám občas někdo, že se za vás modlí? Děláte to vy za někoho? A říkáme si to navzájem? Myslím, že vnímáme modlitbu často jako věc soukromou, v tichosti, v pokojíku (vždyť tak k tomu lidi vybízel Ježíš v Kázání na hoře), ale Pavel je příkladem, že to tak být nemusí. Nestydí se hned v úvodu dopisu napsat: děkuji za vás Pánu Bohu. Modlím se za vás.

Pane Bože, děkujeme, že jsi nás zastavil, zavolaal, že ti o nás jde. Že se smíme počítat mezi povolání, svaté. Nejsme svatí pro svou dokonalost, ale pro to, že k nám dosahuje odlesk svatosti tvé. Prosíme, abychom i dneska odešli z kostela plni milosti a pokoje od tebe. Amen.

Píseň: 417 *Zachovej nás při svém slovu*
Ohlášky, sbírka
Píseň: 621 *Za ty, kdo hladem trpí a bídou*

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání: Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. (Ko 3,13b-14)

Požehnání: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.* (1K 1,3)

Píseň: pěv. sbor: 406 - *Chval Pána svého písni*